

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 17-012
Startnummer appellant: 198805017

Appellant is in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 81645 op de klacht van Regio West van de KNZB:

Datum: 10 februari 2017

Wedstrijd: De Plas H1 – De Zijl Zwemsport H5 d.d. 4 februari 2017

Overweging: onbesuisd spel (art. L6.1).

Uitspraak: met ingang van 11 februari 2017 niet deelnemen aan alle bindende wedstrijden, waarin het team waarvoor hij als vaste speler staat of wordt opgegeven 2 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams NTC en jeugd.

Aan appellant is per 13 februari 2017 opschorting van de straf verleend.

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van appellant behandeld op 20 februari 2017. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. W. Meijerink, voorzitter, F.A.W.P. van Lierop, lid, en mr. R.W. Brouwer, secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de processtukken, waaronder het beroepschrift van appellant en de aanvullende verklaringen van de scheidsrechters V. en H.
3. De Commissie van Beroep heeft op de zitting appellant gehoord.
4. Uit hetgeen de Commissie van Beroep ter kennis is gekomen, blijkt dat appellant, nadat een doelpunt tegen zijn team was gescoord, hoog uit het water kwam en enigszins onbesuisd op een tegenstander is in gezwommen, een actie waarvoor scheidsrechter V. hem een UMV heeft gegeven. Appellant verklaart, dat hij op het moment dat de keeper van zijn team het aan de stok kreeg met de tegenstander die gescoord had, in een instinctieve reactie naar hen toesprong en de bewuste tegenstander een duwtje gaf onder het mom van "doe even normaal man".
5. Scheidsrechter V. verklaart aanvullend voor zover van belang:

"In alle hectiek heb ik net zomin als mijn collega alles kunnen waarnemen wat er gebeurde. Wel zag ik appellant vanaf de tweede paal richting B11 zwemmen. De wat onbesuisde wijze waarop hij dat (tijdens dood spel) deed, was voor mij aanleiding om een UMV te geven.

Na de wedstrijd verklaarde appellant dat hij niet eens in de gaten heeft gehad dat mijn collega al had gefloten voor een doelpunt. Het was ook zeker niet zijn bedoeling om B11 te raken. In zijn verweer geeft hij aan dat hij B11 slechts een zetje heeft gegeven en dat lijkt me heel goed mogelijk.

Zoals ik in mijn eerste rapportage al schreef, is B11 na de wedstrijd naar mij toe gekomen (nog voordat appellant dat had kunnen doen) en heeft hij op eigen initiatief en zeer nadrukkelijk verklaard dat hij beslist niet door appellant is geraakt. Hij heeft zeker een en ander te verduren gekregen, maar beslist niet door appellant.

Uiteraard begrijp ik dat de Tuchtcommissie en de Commissie van Beroep een eigen afweging maken, maar als besloten wordt geen verdere maatregelen te nemen, kan ik me daar uitstekend in vinden. In alle eerlijkheid vind ik twee wedstrijden schorsing een nogal zware straf voor wat er gebeurd is."

Scheidsrechter H. heeft aanvullend het volgende verklaard:

“Op het betreffende punt in de voornoemde wedstrijd besliste ik als scheidsrechter van het aanvalsvak voor blauw voor een doelpunt (De bal lag na een schot nog net voor de doellijn en B11 duwde de bal erover) en heb dat ook aangegeven met de daarvoor voorgeschreven signalen. De situatie leidde ertoe dat er een opeenhoping van spelers voor het doel ontstond. Mijn blik was gefocust op de keeper om te kunnen onderscheiden of en wie de keeper onrechtmatig aanviel. Het is me niet gelukt eenduidig waar te nemen wie en of iemand daar verantwoordelijk kon zijn. Gelijktijdig floot mij collega voor een zware overtreding en gaf aan dat W9 met een UMV het water diende te verlaten. Ik heb die overtreding op dat moment niet waargenomen.”.

6. Voor wat de door appellant overgelegde filmbeelden betreft is het vaste jurisprudentie van de Commissie van Beroep, dat audio-visueel materiaal een rol kan spelen in tuchtrechtelijke procedures als het video- en tv-beelden betreft die in het kader van de vrije nieuwsgaring zijn vervaardigd. Nu de overgelegde filmbeelden aan dat criterium niet voldoen, neemt de Commissie de beelden, evenmin als de Tuchtcommissie heeft gedaan, in aanmerking voor haar beslissing.
7. Alle feiten en omstandigheden in aanmerking nemende ziet de Commissie van Beroep aanleiding om de beslissing van de Tuchtcommissie te herzien en appellant van verdere strafoplegging te ontslaan.
8. Commissie van Beroep beslist als volgt:
 - a. De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 10 februari 2017.
 - b. De Commissie stelt vast dat de actie van appellant tijdens de wedstrijd voldoende is bestraft.

Nieuwegein, 21 februari 2017

mr. W. Meijerink, voorzitter
F.A.W.P. van Lierop lid
mr. R.W. Brouwer, secretaris